

En sejr over den nuværende uvidenhed er en sejr over had. Af Helga Zepp-LaRouche

Fra LaRouche PAC Manhattan Project Borgermøde i New York City,
30. sept., 2017.

Nu har Kina udviklet en ny model for udenrigspolitik, og det er virkelig vigtigt, at amerikanere bliver bekendt med den; for det er ikke sådan, at Kina er ved at tage over, sådan, som Bannon siger. At Kina på en eller anden måde truer med at tage USA's position. Nogle af jer husker måske, at der for et par måneder siden var et møde i New York, hvor den kinesiske ambassadør i Washington, Cui Tiankai, grundlæggende set fremlagde en præsentation, hvor han sagde, at der var 16 eksempler i historien, hvor et land ville overgå den magt, som frem til dette punkt havde været den dominerende. At det i 12 tilfælde førte til krig; og at, i 4 tilfælde overtog den fremvoksende magt simpelt hen den gamle dominerende magt. Ambassadør Cui sagde, at Kina hverken vil have de 12 tilfælde, hvor der blev krig, og ikke ville gentage disse eksempler; og heller ikke ville have de andre 4, for det, Kina tilbyder, er en helt ny model for relationer staterne imellem. Dette vil jeg gerne gennemgå, for jeg mener, det er absolut afgørende. Kina foreslår en ny model for stormagter, baseret på den absolutte respekt for de andre staters suverænitet, princippet om ikke-indblanding, princippet om accept af en anden samfundsmodel og et win-win-samarbejde mellem de to. Dette er selvfølgelig, hvad forholdet mellem USA og Kina bør blive til. Dernæst er et andet aspekt af denne nye, kinesiske model, en ny relation til Kinas naboer. Dette er allerede i kraft med ASEAN-landene, med Shanghai Samarbejdsorganisationen; det er i kraft i det Sydkinesiske Hav, hvor lande, der er naboer,

indser fordelene ved gensidigt økonomisk samarbejde snarere end geopolitisk konfrontation.

Et tredje aspekt, som i et aspekt er det vigtigste, er, at Kina har udviklet en helt ny model for relationer med udviklingslandene. Dette er mest synligt i Afrika. Det, Bælte & Vej Initiativet, den Nye Silkevej, har gjort på fire år, siden Xi Jinping annoncerede det, har ikke alene ført til historiens største infrastrukturprogram, hvor folk blot diskuterer, om det nu er 12 gange eller 20 gange så stort som Marshallplanen i genopbygningen (i Europa) efter Anden Verdenskrig. Det er et åbent spørgsmål; det er det gode. Det har fuldstændig forandret karakteren af det afrikanske kontinent, fordi kineserne har bygget jernbaner fra Djibouti til Addis Abeba; de bygger nu jernbaner fra Kenya og Mozambique hele vejen til Rwanda. De har bygget mange industri-parker, vandkraftværker, systemer til kunstig vanding; og nu planlægger de at gennemføre det største infrastrukturprojekt nogensinde – Transaqua-projektet – der med sikkerhed ville transformere hele det afrikanske kontinent.

Dette er en ny model for relationer, og den er ikke baseret på geopolitik. Den har ideen om en alliance mellem fuldstændigt suveræne nationalstater; det er faktisk, hvad John Quincy Adams havde foreslået, da han var præsident for USA.

Download (PDF, Unknown)